

El català a l'administració valenciana: sí o no

written by Redacció Unilateral | 12 de novembre de 2020

L'ús del català no té una normalització igual a tot el territori de parla catalana i és en la vessant legal i pública on més evident es fa. Acció Cultural del País Valencià (ACPV) ha iniciat una campanya que, sota el lema Iguals i amb Drets, vol assenyalar que hi ha molt a fer encara per a garantir la no discriminació per raó de llengua.

És una vergonya que el fet d'usar el propi idioma sigui criminalitzat o menystingut, fet que també diu molt de qui duu a terme aquesta pràctica, la vàlida i en fa seguidisme: si s'han de respectar els drets socials i individuals, s'han de respectar els de tots, i més quan la llei suprema estatal reconeix el valencià com a llengua cooficial.

En l'àmbit funcional i dels mitjans de comunicació oficial, no és novetat que al País Valencià hi ha hagut sempre una cortina invisible que castiga els que no són "bons espanyols", emprant l'idioma com a arma de repressió, directament i indirecta. L'actitud de disculpa per part de molts valencianoparlants és inadmissible: cal fer prevaldre els drets davant de tothom i en tots els àmbits quan no es poden exercir. La falsa correcció política està sent denunciada, si bé no sense ser titllada de "regionalista" i adepta al lema "ara això no toca".

El mes de febrer, el govern valencià va aprovar la llei de la funció pública; les negociacions entre PSPV, Compromís i Unides Podem es van ajornar per a concretar la norma més endavant, tot deixant un any de termini. ["Segons el Consell, amb aquesta decisió el que pretén és garantir el dret de la ciutadania a dirigir-se i ser atesa en les dues llengües oficials alhora que es té en compte la realitat lingüística](#)

[del País Valencià i el reduït domini del català d'alguns segments de població.](#)" (Ara, 14/02/2020).

Els diaris digitals *NosaltreslaVeu.cat* i el *Vilaweb*, per exemple, s'han fet ressò de la controvèrsia generada per la consellera de Justícia i Administració Pública, Gabriela Bravo, i el Col·legi de Metges de Castelló i de València demanen l'exempció del requisit lingüístic previst en la nova llei de la funció pública. ¿Com pot ser que diguin que no poden garantir l'atenció mèdica en valencià al sistema de salut pública? ¿Els drets de qui es poden vulnerar? Convé l'aplicació efectiva de la competència lingüística del personal de l'administració valenciana. Els professionals de la sanitat impulsen un manifest conjuntament amb la Plataforma per la Llengua que podeu llegir i signar aquí: [web www.sanitatenvalencia.org](http://www.sanitatenvalencia.org). És clar que l'actitud ideològica del Col·legi de Metges és antivalenciana: per què cal posar "el dret de la salut per davant dels drets lingüístics"? Igual que cal garantir l'atenció sanitària, cal garantir que tots els professionals et puguin entendre i que els pacients es puguin expressar millor en la seva llengua, actitud que no té per què estar sotmesa al castellà. Això no és una cursa, i una cosa no té a veure amb l'altra, i no tenen per què ser incompatibles ni excloents. La Fundació Escola Valenciana critica la modificació de la Llei d'Accés a l'Administració Pública que inclou el coneixement del català com a mèrit i no com a requisit, relegant el català a un segon pla: és el mateix que negar els drets dels ciutadans, prioritant la voluntat dels funcionaris. Tal com demana la Intersindical Valenciana, cal complir el Compromís pel Valencià signat l'any 2003 per tots els sindicats majoritaris i pels partits dits progressistes. Pel que fa a l'ensenyament, aplaudim que la ronda de contactes d'[Escola Valenciana](#) amb tots els partits hagi tingut resultat que els partits hagin incorporat en els seus programes algunes de les esmenes que proposava a la LOMLOE.

Els incompliments d'Espanya de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries que va aprovar el Consell d'Europa el 1992 són en l'àmbit de la Justícia, les administracions públiques de l'Estat i els mitjans de comunicació. Resulta molt més que anecdòtic el fet de demanar que els funcionaris de l'administració valenciana dominin les dues llengües cooficials encara continuï essent un tema no resolt, polèmic i de rabiosa actualitat.